Ankenævnet for Forsikring

Den 3. december 2014 blev i sag nr. 85973:

xxxxxx xxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har hjemforsikring i Topdanmark Forsikring A/S. Han klager over, at selskabet har afvist at dække tyveri af nogle smykker fra hans lejlighed, hvor der tillige har været en brand.

Selskabet har dækket brandskaden og efter det oplyste sørget for genhusning af klageren og hans familie, men har afvist at dække tyveriet af hustruens smykker med henvisning til, at klageren ikke har dokumenteret, at hustruens smykker er mistet ved en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed.

Det fremgår af sagen, at klageren den 4/3 2013 var udsat for brand i sin lejlighed.

Klageren anmeldte samme dag til selskabet, at der havde været brand i lejligheden, og at hovedparten af indboet var sodskadet.

Dagen efter besigtigede selskabets taksator brandskaden. I den forbindelse oplyste klageren, at alle deres smykker var væk, og klageren foreviste taksatoren, at smykkerne havde været på en hylde i stuen. Taksatoren havde i den forbindelse opfordret klageren til at efteranmelde smykkerne over for politiet.

Politiet var efter det oplyste i tvivl om brandårsagen, og selskabet fandt derfor anledning til, at sagen og herunder også tyveriet blev undersøgt nærmere.

Selskabets skadeinspektør har i rapport af henholdsvis 11/3, 3/4 og 29/4 2013 bl.a. anført:

"**3. april 2013.**
… Politi i … oplyste ved sin telefoniske henvendelse til mig, at politiet havde fået resultatet tilbage fra de sikrede brandprøver.

Den ene brandprøve var negativ, mens den anden var positiv på stearin.

Dette resultat stemmer godt over ens med den forklaring forsikringstageren har afgivet til politiet om brandårsagen, hvor han har forklaret, at hans datter havde siddet på det sted der blev konstateret som arnestedet umiddelbart inden familien forlod lejligheden, og legede med et tændt stearinlys.

Forsikringstageren havde overfor politiet forklaret, at han var i tvivl om hvor vidt dette stearinlys blev slukket inden familien forlod lejligheden.

[Politibetjenten] forklarede, at han ikke mente politiet ville være i stand til løfte beviset for, hvis forsikringstageren selv havde påsat branden ved at antænde et gulvtæppe med et stearinlys.

[Politibetjenten] forklarede, at han ikke selv havde været på brandstedet, men at han ud fra de optagne fotos syntes brandbilledet viste en ulmende brand, og ikke en brand der var antændt med hjælp af brandbare væsker. Han mente dette talte til forsikringstagerens fordel.

[Politibetjenten] ville lige kigge sagen igennem igen, men han var ret sikker på den blev henlagt uden yderligere efterforskning af politiet.

Jeg gjorde ham bekendt med, at jeg gerne ville have tilsendt en kopi af politiets rapportmateriale.

Jeg gjorde ved min telefoniske henvendelse taksator … bekendt med oplysningerne fra politiet. Vi aftalte at forlænge genhusningen af forsikringstageren, og afvente politirapporten.

29. april 2013.
Efter forudgående aftale med forsikringstageren og taksator …, rettede jeg i dag personlig henvendelse på brandstedet. Formålet med mødet var det, at forsikringstageren og [taksator] skulle finde frem til den erstatning forsikringstageren skulle have udbetalt for løsøret i den brændte lejlighed, samt at jeg fik en samtale med forsikringstageren om omstændighederne ved selve branden, samt en forklaring på omstændighederne for tyveriet af smykkerne.

På stedet traf jeg forsikringstageren, dennes kone og barn, en tolk, samt taksator … Vi blev låst ind i lejligheden af boligselskabets vicevært.

Det blev konstateret, at håndværkere havde nedtaget køkkeninventaret, samt nedtaget dørkarme og andet træværk i lejligheden. Ellers stod den som efter branden. Det sås tydeligt, at arnestedet var på gulvet foran fjernsynet i stuen.

Forsikringstageren, hans kone, tolken og [taksator] gennemgik de effektlister forsikringstageren havde udfærdiget og indsendt til Topdanmark, sammenholdt de billeder … havde taget af de beskadigede effekter ved sin besigtigelse af brandstedet. Der blev efter normal praksis beregnet en værdi på hver enkelt løsøredel, således [taksator] kunne beregne den endelige erstatning for det beskadigede løsøre.

Vedrørende omstændighederne for brandens opståen, forklarede forsikringstageren forespurgt, at han, hans kone og deres børn på henholdsvis 1 og 6 år, sov i lejligheden natten mellem den 3. og 4. marts 2013. De stod op om morgenen, hvor børnene og konen satte sig på gulvet foran tv'et og spiste morgenmad mens de så tv. Datteren på 6 år havde i børnehaven lært, at man ved hyggeligt samvær kan tænde stearinlys for at fremme hyggen. Det havde de gjort før. Barnet fandt et almindeligt stearinlås på 10-15 cm, som hun satte i en mindre porcelænsstage, som hun satte på gulvtæppet ved siden af dem. Forsikringstagerens kone tændte stearinlyset. Kort efter slukkede forsikringstageren stearinlyset, idet han ikke syntes det var forsvarligt, men konen tændte det straks igen, og sagde at hun nok skulle holde øje med det. Efter lidt tid, måske en halv times tid, rejste konen sig for at rydde op i køkkenet. Børnene sad stadig på gulvet foran tv'et. Stearinlyset var stadig tændt. Efter endt oprydning, på et tidspunkt mellem kl. 10 og 11, forlod de alle fire lejligheden for at køre til Randers og handle. De havde da glemt alt om det tændte stearinlys.

Forespurgt kunne hverken forsikringstageren eller konen oplyse om stearinlyset var tændt eller ej da de forlod lejligheden. De formodede at det var tændt, og at det var det der havde forvoldt branden.

Da de kom hjem til lejligheden ved 14:30-tiden, var der politi og brandvæsen på stedet.

Vedrørende de anmeldte smykker påviste forsikringstageren og hans kone forespurgt en hylde i klædeskabet i soveværelset, og forklarede, at omhandlende smykker var i et smykkskrin på den påviste hylde.

Forsikringstageren forklarede, at det var konens smykker, og at det var nogle hun havde fået til deres bryllup. Mange af dem af ham, men også nogle af anden familie. Han forklarede, at konen normalt gik med smykkerne til dagligt, hvorfor han ikke straks havde gjort opmærksom på at smykkerne ikke var i skrinet da de hentede nogle ejendele i lejligheden lige efter branden. Det var først da konen sagde til ham at hun ikke havde smykkerne på, at de blev opmærksomme på at de måtte være blevet fjernet.

De forklarede om smykkerne, at det drejede sig om et halssmykke med tilhørende ørenringe, en næsering, et halssmykke, 2 ørenringe, et halssmykke, et armbånd og 6 fingerringe. De havde betalt i alt 5.500 amerikanske dollars for smykkerne i 2006. De var købt i et arabisk land. De havde ikke betalt told af smykkerne ved deres indrejse til Danmark for ca. 3 år siden. De havde ikke kvitteringerne for købene af smykkerne.

Jeg gjorde dem bekendt med, at jeg ikke anså det for sandsynligt at smykkerne kunne være fjernet fra lejligheden i forbindelse med branden, idet der ikke har været indbrud i lejligheden, og at der kun havde været 'myndige' personer, såsom brandfolk, politi, vicevært, personale fra Skadeservice Danmark og ham selv i lejligheden efter branden. Lejligheden har efterfølgende været aflåst med en hængelås, som Skadeservice Danmark og viceværten har nøgle til. Jeg anså det ikke for sandsynligt, at en af disse personer havde stjålet smykkerne.

Forsikringstageren oplyste, at han ikke mistænkte nogen af disse 'myndige' personer at have stjålet smykkerne. Han forklarede, at der også var nogle børn fra opgangen inde i lejlighe-

dens entre lige efter branden. Han mistænkte dog heller ikke dem for at have stjålet smykkerne.

Jeg gjorde forsikringstageren bekendt med, at Topdanmark formentlig ville afvise erstatning for omhandlende smykker, idet tyveriet ikke var sandsynliggjort.

Forsikringstageren forklarede til dette, at han godt kunne se problemet, men at han følte, at han var nødt til forklare hvad de havde oplevet. Han havde anmeldt det til politiet.

Taksator … forklarede umiddelbart efter, at forsikringstageren til ham havde forklaret og påvist, at smykkerne lå på en hylde i en reol i stuen, hvilket ikke stemte over ens med den forklaring han nu havde givet til mig.

Jeg ved fra politiet, at han også til dem har forklaret, at smykkerne lå på hylden i reolen i stuen. Jeg mener derfor ikke man kan have tiltro til forsikringstagerens forklaring vedrørende smykkerne.

Jeg mener erstatningen for løsøret som er beskadiget som følge af branden bør erstattes efter gældende regler og vilkår, hvilket også er aftalt med taksator ... Han gør den del af sagen færdig."

Selskabet har i brev af 3/6 2013 afvist at yde forsikringsdækning for smykkerne, idet det bl.a. fremgår:

"**Du skal sandsynliggøre dit krav**
Det påhviler dig som kravstiller at dokumentere eller sandsynliggøre, at du har været udsat for en erstatningsberettigende forsikringsbegivenhed samt berettigelsen af det fremsatte erstatningskrav, herunder at du har været i besiddelse af de anmeldte effekter samt størrelsen af kravet, og at du, jf. dine forsikringsvilkår, lever op til bestemmelserne omkring erstatning.

Når der som her er tale om effekter af en vis værdi, stiller vi et højere krav til din bevisbyrde og dermed til din dokumentation. Fotos af effekter kan være med til at sandsynliggøre et krav, men fotos alene sandsynliggør imidlertid hverken ejerskab, eller at et eventuelt ejerskab har været retmæssigt. Fotos sandsynliggør heller ikke det afbilledes værdi og ægthed.

Hvis du ikke kan dokumentere eller sandsynliggøre forsikringsbegivenheden eller dit krav, har vi som forsikringsselskab mulighed for at afvise at betale erstatning eller fastsætte erstatningen ud fra et skøn.

Oplysningerne i sagen
Ud fra sagens oplysninger mener vi ikke, at du har løftet den bevisbyrde, der påhviler dig, og erstatningen vil derfor blive afvist efter de gældende erstatningsregler, jf. dine forsikringsvilkår. Tyveriet er ikke sandsynliggjort i tilstrækkelig grad, ligesom at du har afgivet to forskellige forklaringer vedr. smykkernes placering i lejligheden. Endvidere mener vi ikke at det er sandsynligt, at tyveriet skulle være fortaget af myndige personer, herunder politi og brandvæsen.

Vi udbetaler ikke erstatning
Efter en samlet vurdering af sagen finder vi det ikke dokumenteret eller sandsynliggjort, at du har været udsat for en erstatningsberettigende forsikringsbegivenhed, hvorfor vi må afvise at udbetale erstatning i sagen, som tidligere nævnt i samtalen med [skadeinspektøren]."

I sin klage til nævnet af 14/3 2014 har klageren krævet erstatning for hustruens smykker og har til støtte herfor anført:

"Vi havde brand i lejlighed. Da jeg kom fra …, var hele lejligheden helt i røg.

Forsikringsmanden var på besøg. Han spurgte til, om der var noget, der manglede i lejligheden. Der var en tolk til sted, hvor jeg har forklaret via tolken, om min hustreus guld. Jeg fortalte tolken, at der er forsvundet guld, som tilhørte min hustru. Jeg kunne ikke berette, hvor det lå. Jeg sagde, at enten lå det i stuen eller soveværelse."

Selskabet har over for nævnet i brev af 2/5 2014 fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor anført:

"**Sådan dækker forsikringen**
Forsikringen dækker de i vilkårene positivt opremsende skadeårsager herunder brand og tyveri.

For at få dækket tyveri af smykker, skal der være tale om kvalificeret tyveri, det vi sige enten indbrud, røveri eller ran, jf. vilkårenes pkt. 16F. Simpelt tyveri af smykker er således ikke dækket af forsikringen.

Klagers bevisbyrde
Det påhviler klager som kravstiller selv at dokumentere/sandsynliggøre at der foreligger en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed. Det følger af gældende forsikringsret.

Derudover påhviler det klager selv at dokumentere/sandsynliggøre sit krav. Det følger af gældende forsikringsret samt af vilkårenes pkt. 17E.

Klager har ikke dokumenteret/sandsynliggjort forsikringsbegivenheden Det er først et par dage efter branden, at klager overfor selskabets taksator gør opmærksom på, at der også skulle være mistet nogle smykker. Klager foreviser her taksator den hylde på reolen i stuen, hvorfra smykkerne skulle være stjålet.

Ved skadeinspektørens besigtigelse den 29. april påviser klager derimod en hylde i klædeskabet i soveværelset og angiver, at smykkerne skulle have været i et smykkeskrin på hylden.

På det foreliggende grundlag finder vi ikke, at klager har dokumenteret/sandsynliggjort, at smykkerne er mistet ved en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed.

Vi finder det hverken dokumenteret/sandsynliggjort, at smykkerne skulle være bortkommet under branden, således at klager skulle have krav på dækning efter FAL § 82 som brandskade, eller at smykkerne skulle være stjålet efterfølgende under sådanne omstændigheder, at kunde skulle være berettiget til at få smykkerne erstattet under tyveridækningen (indbrud). Vi kan i den forbindelse henvise til, at klager først et par dage efter branden, gør opmærksom på, at smykkerne mangler, at klager giver divergerende forklaringer om, hvor smykkerne var anbragt og at der ikke er tegn på indbrud i lejligheden.

Vi fastholder derfor afvisningen af at udbetale erstatning i sagen.

For god ordens skyld gør vi opmærksom på, at vi ikke hermed har taget stilling til klagers erstatningskrav."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**16. Dækningsskema**

	4. Simpelt tyveri 1. Tyveri uden for bygning eller fra uaflåst bygning eller lokale
	Forsikringen dækker ikke
F. Særlige private værdigenstande Mønt- og frimærkesamlinger, lomme- og armbåndsure, smykker, ædelstene, perler samt ting af guld, platin eller sølv er dækket med indtil 15 % af forsikringssummen	

…

17. Hvordan erstatter vi skaderne?

...

E. Dokumentation

For at få erstatning, skal du kunne dokumentere eller sandsynliggøre, at du har haft de beskadigede eller stjålne ting. Du skal også kunne dokumentere, hvornår tingene er købt og til hvilken pris.

Dokumentationen kan være kvitteringer, regninger eller købekontrakter. Er tingene købt privat, skal du sikre dig en dateret overdragelseserklæring, hvor det fremgår, hvad der er købt og til hvilken pris. Overdragelseserklæringen skal indeholde navn og adresse på både køber og sælger.

Hvis du ikke kan dokumentere eller sandsynliggøre dit erstatningskrav, kan vi afvise kravet eller fastsætte erstatningen efter et skøn. I egen interesse bør du derfor gemme kvitteringer for køb af alle nye ting, og i mindst 5 år for mere langvarige forbrugsgoder."

Nævnet udtaler:

Det bemærkes indledningsvis, at det efter almindelige forsikringsretlige principper påhviler den, der fremsætter et krav, at sandsynliggøre, at der foreligger en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed.

Klageren har under sagen anført, at hustruens smykker er forsvundet ved et tyveri i forbindelse med en brand i hans lejlighed.

Selskabet har foretaget en nærmere undersøgelse af brandårsagen og smykkernes forsvinden i den forbindelse. Klageren har ifølge selskabet afgivet forskellige forklaringer om smykkernes placering, hvilket klageren ikke efterfølgende over for nævnet har bestridt.

Efter branden har lejligheden været aflåst med hængelås, og der har ikke været tegn på indbrud.

På det foreliggende grundlag finder nævnet det ikke bevist, at der har været et dækningsberettigende indbrud i klagerens lejlighed.

Spørgsmålet er herefter, hvorvidt der er sket en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed i henhold til forsikringsaftalelovens § 82.

Nævnet finder som ubestridt at kunne lægge til grund, at der alene har befundet sig såkaldte "myndige" folk i lejligheden i forbindelse med branden så som brandfolk, politi, vicevært, personale fra Skadeservice Danmark og klageren, bortset fra nogle børn fra opgangen ifølge klageren, som var i entreen lige efter branden. Klageren har over for skadeinspektøren oplyst, at han ikke mistænkte nogen af disse personer for at have stjålet smykkerne. Klageren oplyste først om smykkernes bortkomst dagen efter branden og ikke i forbindelse med selve anmeldelsen.

Nævnet finder på det foreliggende grundlag, at der består en sådan usikkerhed med hensyn til, hvornår og hvorledes de omhandlede smykker er forsvundet fra boligen, at nævnet ikke kan pålægge selskabet at anerkende, at der foreligger en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed.

Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist at dække smykkerne.

8. 85973

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand